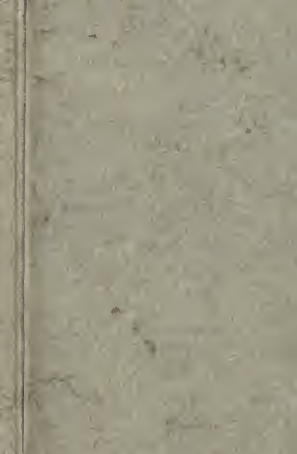
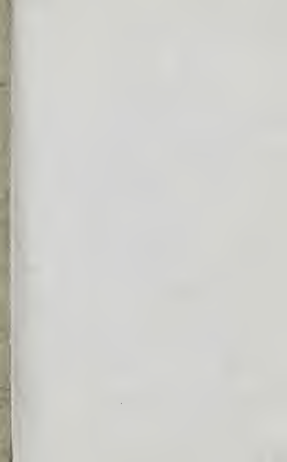

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

242

Lær

Geist Alment Jämbudet 2. Fiskeln.

Tryckt at Hoolum i Hiallta-Dal, Af
Saidore Erikssyne, Anno 1753.

Stafroß.

A B C
D E F
G H I
K L M
N O P
Q R S

Aðfvæðen

Ab eb ib ob ub.	Ba be bi bo bu.
Ac ec ic oc uc.	Ca ce ci co cu.
Ad ed id od ud.	Da de di do du.
Af ef if of uf.	Fa fe fi fo fu.
Ag eg ig og ug.	Ga ge gi go gu.
Ah eh ih oh uh.	Ha he hi ho hu.
Ak ek ik ok uk.	Ka ke ki ko ku.
Al el il ol ul.	La le li lo lu.
Am em im om um.	Ma me mi mo mu.
An en in on un.	Na ne ni no nu.
Ap ep ip op up.	Pa pe pi po pu.
Ar er ir or ur.	Ra re ri ro ru.
As es is os us.	Sa se si so su.
At et it ot ut.	Ta te ti to tu.
Ax ex ix ox ux.	Xa Xe Xi Xo Xu.
Ap ep ip op up.	Pa pe pi po pu.

Sig.

Signingen.

I Nafn-e Föd-urs, og Son-
ar, og And-a Hei-lags, A-
men.

Drottenleg Bæn.

Ad-er vor þu sem ert að
Hinn-um. Helg-ist þitt
Nafn. Til-kom-e þitt Ríkj-
e. Verð-e þín Vil-le, so að Föd-u
sem að Hinn-e. Gief oss í Dag
vort Dag-legt Brand. Og fyr-er-
gief oss vor-ar Skuld-er, so sem
vler og fyr-er-gief-um vor-um
Skuld-u-nant-um. Og eig-e leld
þu oss í Freist-ne. Helld-ur frels-a
oss frá Ill-u. Því-ad þitt er Ríkj-
ed, og Mætt-ur-en og Dýrd-en,
um Ald-er-nar, A-men.

Blessunar Ordeñ.

Drott-eñ bleff-e mig, og vard-
veit-e mig, Drott-eñ læt-e
sijn-a A-sioon-u lijs-a yf-er
mig og sie mier Myst-un-sam-ur,
Drott-eñ snw-e sijn-u Aug-lit-e
til mijn og gief-e mier Frid, A-men.

Þorð Psalmur eñ

Syrer Mæltijd.

Næra Augu, vona til þijn
Drotteñ, og þu giefur þeim
þeirra Fædu i Hæselegan
Tijma, Du uppljækur þíne Hende,
og Sedur allar lifande Skiepnur
med þíne Blessan.

Djrd sie Gude Fodur og Ey-
ne og Hellogum Anda, so sem hant
var ad Upphafe, Og er eñ nu, og
jafnan, um allar Alder Allra,
Amen. Gud

n o p q r s t u v x y z þ æ ö

Gud Fader Myrkuna þu oss,
Gud Sonur Myrkuna þu oss,
Gud Heilagur Ande Myrkuna þu
oss!

Fader vor þu sem ert æ Himnum, etc.

DRotten Gud Himneskur Fad-
er, Blessa þu oss og þessar blinar
Gæfur, sem vler medtokum til vor
af þíne Myrkunsamlegre Good-
gyrne, Fyrer JESum Christum
born DRotten og Herra, Amen.

W o r d P s a l m u r e n

epter Mæltíjd.

Hæke þier DRottne, Þvi að
hann er goodur, og hans Myrk-
unseme varer aðeiltífu. Sv-
er að øllu Hólde giefur Fædu,
Kvifstienadenum sitt Foodur, Og
Angum Hrafnana sem hann æt-
talla. Hann hefur aungva Löst æt

Styrkleika Hestsins, Effe hestur
 Þocknan æ nokurs Mañs Bein-
 um, Drottne eru vel þeckir þeir
 sem hañ Ottast og til hañs Myst-
 umar vona.

Dord sie Gude Fodur og Syne, etc.

Gud Fader Myrkuna þu oss, etc.

Fader þor þu sem ert æ Himnum, etc.

Þacker giorum vier þier Drott-
 en Gud Himneskur Fader, Fyrer
 Jesum Christum vorn Herra, og
 fyrer allar þijnar Gæfur og
 Velgiörninga, Þu sem lif-
 er og Rísker ad Ey-
 lifu, Amen.

Saa Miñe

Catechis- **mus**

Med Utleggingu
D. Mart. Luth.

Þetta eru Tju Laga Bod-
ord Guds.

Fyrsta Bodord.

Eg er Drottinn Gud þinn, Du
skalt ekki hafa Annarlega Gude fyr-
er mier.

það er.

Þier eigum þfer alla Glute fránn Gud
ad Ottast, hañ ad Elska, og aa hañ Einn
ad terna.

Annad Bodord

A 5

Eige

a b c d e f g h i k l m

Eige skaltu leggja Nafn Drott-
eús Guds þíns við Hiegooma.

Það er.

Vier eigum að Ottast og Elffa Gud.

Munavum eigum vier Jlls að bidia í
háns Nafne, eige að sveria við það, nie
Fíolkinge fremia, eíae Eivoga nie Svífkia,
heildur eigum vier Guds Nafn að aukalla
í öllum vorum Naudsynium, það að Til-
bidia, Vosa það, og því Þacker að gjöra.

Þridia Boderd.

Mínstu að helga Hvíldar-Dag
Drottens Guds þíns.

Það er.

Vier eigum að Ottast og Elffa Gud.

Að vier eige Fyrerlijtum Predikun nie
háns Ord, heildur eigum vier það heilagt
að hallda, giarnan heyrja það og læra.

Fjóorda Boderd.

Heidra skaltu Fedur þín og
Mood.

n o p a r s e t u v r y 3 þ æ s

Moodur, So þu verður Længslif-
ur að Jördunne.

Það er.

Bier eigum að Ottast og Elsta Gud.

Að vier eige fyrerlijtum vora Fvresld-
ra, nie þaa sem þfer ofs eru bodner, Edur
þaa til Reide Reitum, heildur þaa í Heidre
hofum, þioonum þeim og hlijdner sieum,
Elstum þaa og Biring veitum.

Þimta Bodord.

Eige skaltu Mañ deyða.

Það er.

Bier eigum að Ottast og Elsta Gud.

Að vier eige meidum Hold vora Ma-
unga, Eða giorum honum Mein i nock-
ru, Heildur eigum vier honum að biarga
og við að hialpa i öllum hañs Eijfs Ma-
udsynium.

Þiofta Bodord.

Eige skaltu Hoordeom drygla.

Það er.

A 6

Bier

a b c d e f g h i k l m

Vier eigum ad Ottost og Elska Gud.

Ad vier lifum Hre nferduglega, bæder i
Ordum og Verkum, So ad hvor og eirn
elske og i Deidre hase sijna Ekta Personu.

Sigunda Boddord.

Eige skalstu Stela.

Þad er.

Vier eigum ad Ottast og Elska Gud.

Ad vier eige grippum Goss eda Peninga
vorr Naunga, eda med folskum Kaup-
Epter, eda Underhyggiu under oss drög-
um, heildur eigum vier honum ad Hial-
pa, ad hars Goss og Upphellde arvartest
og vardveitest.

Attunda Boddord.

Eige skalstu vera Falskari Bit-
nisburd æ moote þjinnu Naun-
ga.

Þad er.

Vier eigum ad Ottast og
Elska Gud.

Ad

n o p a r s t u v r y j þ æ s

Ad vier eige raanglega Eirgum, nokru ær vorn Naunga, edur Svijkium, Baktolum, edur Ofærgium hañ i nokru, Helldur eigum vier hañ ad af-saka, allt Gott um hañ ad tala, og særa alla Glute til betra Begar.

Tijunda Bodord.

Eige skaltu gyrnast Hws Naunga þins.

Þad er.

Vier eigum ad Ottast og Elsta Gud.

Ad vier eige med Glærd stundum epter Arse edur Gasta-Eign vors Naunga, eda under oss drögum med Yservarpe Laaga og Riettinda: Helldur eigum vier þar til ad Hjalpa og Styrkia, ad hañ hase sitt allt Ofkaddad.

Tijunda Bodord.

Eige skaltu gyrnast añars Mañs Eigen Kviñu, eige Ploon nie

Pioonustu. Kvínu, eige Uxa nie Af-
na, og eckert þad hañ a.

Þad er.

Bier eigum ad Ottast og Elska Gud.

Ud vier eige burtælum edur lofum,
frai vorri Mæunga, hañs Eigeñ Kvínu,
Pioonustu Fook eda Kvíkie; Hellsdur
eigum vier ad arminna og Raadleggia, ad
hver og eirn sie samt, og arstunde ad pioo-
na þad honum skuldugt er.

Hvad seger Gud af øllum þessum Bodordum?
So seger hañ i Bokene Erodo i Tuff-
ugasta Capítula: Eg er DRotten Gud
þiñ, Styrkur Bandlátare, vitiande
Raenglætis Fedraña a Sonunum, I
Pridiu og Fioordu Vettkvísl þeirra sem
mig hata. Eñ giorande Mofkunseme i
Pusund Lidu, þeim sem mig elska og vard-
veita minn Bodord.

Þad er.

Gud hootar þeim øllum Þíjan sem afvíkka
þessum hañs Bodordum, þvi eigum vier ad Ottast
og hræðast hañs Reide, og eckert ad giora a mo-
te

te þessum haufs Bodordum, En þeim öllum sem
þesse haufs Bodord hallda, Þeim lofar hañ sine
Road, og öllum goöðum Hlutum; Þar forer
eigum vier, End ad elsta, Erwa honum og tre-
yfia, ogepter haufs Bodordum giarnañ ad giora.

~~~~~  
Þessar Greiner heyra til Bodord-  
unū edur Guds Lögmales.

# I. Spurning.

**S** Þor er Wisinnur ær millum Lögmalesins  
og Evangelij?

Lögmaled eru þang Tijn Bodord Guds,  
Hver ed öfs lieña, Hvornesh og hvilisker vier  
erum, Hwad vier eigum ad giora, Og hwad  
vier eigum ad flya og sordast, Og hootar þeim  
öllum Eilijfre Þorerðæmingu, sem ecke fullkom-  
lega hallda Lögmaled.

En Evangelium, edur Gudspialled, Er þad  
Roadar Þorerheit, wt af Christo, I hvoriu  
öfs verður steinkt og giesen Þorerגיעfning  
Syndana, og þad Eilijfa Lijf forer edert,  
Alleina vegna Christi.

Og þesse Road-Grein er Summa, Juc-  
halld og Mergur alls Evangelij, Joh. 3. So  
þesur Gud Heimesh Elstad, Ad hañ gaf wt sin  
Eingietesh Son, uppær þad, Ad aller þeir sem a  
hañ

~~~~~  
B. W. R.

það trúa , verðe eðle Fyrerdæmder , Þessdur
hæse Eilijst Lijf. Þesse Rærdoomur er miklu
Hæleitare , en Lijú Þodorden edur Røgmaaled.

2. Kunnur vier nokkur upp að fylla og hall-
da þetta Guds Røgmaal ? Rei.

3. Hvar til stodar þa Røgmaaled ?

Það Opnuberar fyrir ofs Syndernar , og
Fordæmer alla Men Syndana vegna. Þar
nast kienir það , hvor að sien Goodverken.

4. Hvað er Synden ?

Allt það sem er að moote Guds Þodordum.
Uppruna Synden er sá Blindleike , sem hvor-
tum Máne er meðfæddur , Þar með vandar
Tilhneigingar og Gvnder i moote Guds Þod-
ordum. Gvranlegar Synder , eru Illar Hug-
reiningar , Ord og Gvnder i gíegn Guds Þod-
ordum.

5. Hvariar Synder eru eðle með þeim
Heilögu ?

Þar sem stíe að moote Samvitstúne , þegar
Madrur Vilsvoltande og Viljande , gíorer nok-
ur að moote Guds Þodordum.

6. Hvor Kessing kienur epter Syndena ?

Guds Reide , Holldlegur Dande , Gætaft ,
Hallære , Alskyns Mootgangur og Olucka ,
Og með það Eijdashia Eilijf Fyrerdæming Hæ-
þa Þdrunarlausu.

7. Hvað er Chrísteleg Þdran ?

Það

n o p q r s t u v x y z þ æ ö

Það er að hafa Hiartans Ungur og Trega, fyrir umlíðnar Syndir, og sína með sér Hæðslu Gudlegrar Reide, Þar með að hafa Trú og Traust, að Syndernar síu fyrregiesnar vegna Christi, Og af slíkre Trú, fram að leiða Goodverken, þang sem Gud hefur boded, Honnum þar með að þjóna og Hljóðne að veita.

8. Hver eru þau Goodverken?

Þang ein sem Gud hefur boded i þeim Tíu Bodordum, þegar þang stíe af Trúne æ Christi, Og eru gjórd Gude til Lofs og Dyrðar.

9. Hvernefna kúna Goodverken Gude að þökkast?

Fyrir Trúna æ Jesum Christum.

10. Hvernefna er öfs mögulegt Goodverken að gjóra?

Fyrir Hjalp og Hjálfod Heilags Anda.

11. Hvar fyrir eiga Men að gjóra Goodverken, og Hljóðne að veita Guds Bodordum, með því að vier forþennum eðe þar með Syndana Fyrregiesning?

Goodverken eru Men skyldugir að gjóra. Fyrst vegna Guds, af því að Gud vor Drottinn og Fader hefur boded þang og skipað, Matth. 25. Rom. 12. Honnum eigum vier cytir að fylgia so sem hljóðne Born, að Syndernar verðe öfs fyrir Christum fyrregiesnar, og Heilagur

Ande

a b c d e f g h i k l m

Þá er þess vegna, að vier skulum eðle leing-
 ur upp þaða Eydernar drogja, þellur Veg-
 sama Gud med goodum Verkun, Rom 6.
 2. Tim. 2. 1. Pet. 1. og 2. Cap.

Þá næst eigum vier að giora Goodverkeñ,
 hialfra vorra vegna, uppá þad að vier gietum
 andsynt med Sannendum, að vier hofum Rietta
 og Sanna Trw, Og að vier missum eðle aptur
 Guds Ræd, og Syndaða Tyrergieining, og
 Eilijfa Sælnhialp, og verðum eðle Ræstler
 Stundlega eða Eilijfslega vegna Syndaða, sem
 Madur giorer þvert á moote Samviltstúne.

I Þridta Mæta, Er oss skylt Goodverkeñ
 að giora, vegna Ræungans, Honum til Hial-
 par og Þrognustu, So að vier giorum eðle
 Reina Hærlan nokkru Mæne.

Erwar. Jætningen.

Fyrsta Grein af
 Skopunene.

Es Trwe að Gud Fedur Al-
 mættugan, Skapara Him-
 ens og Jærdar.

Þad er.

Eg

Eg trewe, að Guð hafi skapað mig, að samt með öllum öðrum Skiepnium, og að hann hafi giesed mér Dnd og Elfskama, Augu og Ertu og alla Lime, Þar með Skyn og Skilningar. Vit, Og að hann öllu þessu, en nu við Mægt heildur. Hier til veiter hann mér og fyrersier, Nooglega og Daglega giesur mér, Klæde og Skiæde, Mat og Dröck, Hús og Heimale, Rónu og Börn, Akra og Kvískie, og allt það sem gott er, með öllu því eg þarf til þessa Elfs Upphelldis: Hann verndar mig og vörðveiter frá öllum Skada og Hæfka, Og öllum illum Hlutum. Og allt þetta Gott veiter hann mér af síne Skiærre, Góðurlegre, Guðlegre Góðgyrnd og Mýskun, að allrar minnar Forþienustu og Verðskuldunar, Fyrir hvað allt eg að honum Lof og Þakker að giora, Honum þiöona og hlíð, en vera. Þetta eru vissuleg Sannende.

Auñur Grein af
Endurlausneñe.

Eg Erwe at Iesusum Christ,
 Son hans Eingieten, Drotten
 vorn, Hver ed Gieten, var af Hel-
 legum Anda: Fæddur af Mariu
 Meyu; Bjndur under Pontio
 Pilato, Krossfestur, Deyddur og
 Grafen; Ridurstie han til Helvigt-
 es; A Pridia Dege reis han upp
 fra Daudum; Uppstie han til
 Himna; Situr han til Hægt-
 Handar Guds Fodurs Almætt-
 ugs; Padaan er han komande ad
 Dæma Lifendur og Dauda.

Pad er.

Eg Erwe ad Iesus Christus sie sahur
 Gud af Fodurnum fæddur forer allar
 Alder, og lijka sahur Madur, Fæddur af
 Mariu Meyu, ad han sie min Drotten,
 sem mig alatadan og forerdæmdan Man,
 hefur Afrekad, Endurlest og Frelsad.
 Fra allum Syndum, Daudunum og
 Dieful.

Diosulfins Balde, Eige med Gulle nie
 Silfre, heildur med sinu Heilaga og Dyr-
 mæta Bloode, Og med sinnum Saklausu
 Dauda og Þinu, So eg verde hans Eige
 enlegur, Lise under hans Balde, og i hans
 Ríjke, Honum þio: ne i Ellífsu Ríttlæte,
 Meinleysu og Sæluþjálf; Líska sem hann
 er síalsfur af Dauda uppríseñ, Liser og
 Ríjker að Ellífsu. Þetta eru Þíssuleg
 Sæñende.

Þridia Grein af Helgunene.

Eg Trwe að Heilagan Anda;
 Og að sie ein Heilög, Almeneleg,
 Chrísteleg Kyrkja, Samnepte
 Heilagra, Fyrergíefning Synd-
 aña, Holldfins Upprísa, og Ellífst
 Líf, Epter þetta Líf, Amen.

Það er.

Eg Trwe, að eg gíete ecke, af síalss míf-
 ns eígeñ Krapte nie Skílwíngæ, Trw að að
 Jesum Christum mín Dóttuñ, Edur
 til

a b c d e f g h i k l m

til hans komest, Hældur hefur Heilagur
 Ande mig, fyrer Gudspiallana Rieining,
 kallad og Upplijst med sinum Afgiofum,
 Helgad mig og vidhaldded i riетtre Trw,
 Lijka sem han alla adra, Christna Men at
 For du, Kallar, Samansofnar, Upplijser,
 Helgar, og i riетtre Trw til Jesum Christ-
 um vardveiter, i hvorre Christelegre Ryr-
 tiu, han Naeduglega fyrergiefur mier, og
 ollum Trwudum. Daglega allar Sond-
 er, og at Effta Dege mun han Uppvefia
 mig og alla Men af Dauda, og giesa mier
 og ollum Riетt-Trwudum i Christo Ei-
 njst Lijf. Petta eru Bissuleg Saenende,

Trwne eða Gredo heyr

Þessar Greiner til.

I. Spurning.

Hvad er Christeleg Trw?

Gristeleg Trw er ecke ad Eins, Ad lufia
 Greiner Trwar-Foetningarenar, og hall-
 da þær sañar ad vera, Hældur med Hiartans
 Ermenadat-Trauste, Ad forloata sig uppa Gud,
 og

n o p q r s t u v x y z þ æ ö

og Erwa þvi Fulkomlega, að Gud mune vegna síns Sonar Jesu Christi, fyrir Predikunar Embætti hins Heilaga Anda, Gíefa og veita Fyrergíefning Söndanna, Frelsa frá Döðum og gíefa Líf og Eilífa Sæluhjálp, Því að þíjugad þíjga allar abrar Ervarnar Greiðer. Og þetta er svo Erwen sem oss Ríttlaata og Sæluhjólpa glörrer.

2. Hvort er Rísumur að mílle Chrístelegar Ervar og þeirrar Ervar sem Tyrklar hafa?

Tyrklar trúa ekki að þann Sama Gud, Föður, Son og Heilagur Andi, Hvort að sig hefur Öpenberað fyrir Frelsarað Christum. Heldur dítta þeir fíalfer, þer aðan Gud, sem Himin og Jörð skal Skapad hafa. Þeir trúa ekki að Guds Son Jesum Christum, að hann sé Samur Gud, og fái einka Medalgangare, fyrir hvöru vör öðlustum Fyrergíefning Söndanna og eilífa Sæluhjálp. Þeir halda að eins nokkð lítt af þeim Línu Föðordum, að Með þess Öfvalldennu blíðnger, Sláa ekki í Hel, Stele ekki, Vere ekki Lívgritne, að Með gíore öðnglegar Bæðer, og gíefe Ölmusur, og híer fyrir þessu Verkeð, meina þeir sig ríttlaata og Sæluhjólpa verða.

3. Hvörsu margar eru Persönnur Gudsdomsins?

Þrjár, Gud Fader, Guds Son, og Gud Heilagur Ande.

4. Hvað

4. Hvad mærgar Rætturur hefur Christur ?

Þær , Guddoomlega Rætturu og Ræddoomlega , Christur er komeñ af Godingum epter Hóldenu , Hvor ad er Gud vser øllum Plutum , Blessadur ad Elisfa , 1. Joh. 5.

Vier erum i Christo Jesu , Hañ er Sannarlegur Gud.

5. Hvoracñ fær Madur Syndana Fyrergiefning , og verdur fyrer Gude Riettlæatur og Soaluhoolpeñ ?

Fyrer Trwa æ Guds Son Jesum Christum , Hvor fyrer oss er Fæddur , Pijudur , Dæñ , og upp aptur Risen , Hvers vegna , Alcina tot af Rærræ Ræd , En ei vegna verra goodra Berta , Skemtt og giesed verdur , Syndana Fyrergiefning , Riettlæted og þad Elisfa Liff , øllum þeim sem trwa æ Guds Son Jesum Christum.

Rottenleg Bær.

FADER Vor Du sem ert æ Himnum.

Þad er.

Gud vill h'ær med til-leida oss og leda , ad vier trwa skulum , ad hañ sie vor Riettlelegur Fader , og vier þañs sannarleg Vor-
ra,

en, so að vier þess helldur með fullu Trö-
nadar: Trauste, meigum hann bidia, so sem
þa good Børn bidia þeirra Elskulega
Födur.

Fyrsta Bæn.

Helgest þitt Nafn.

Það er.

Guds Nafn er Sannarlega í sjálfu sér
Heilagt, En vier bidium í þessare Bæn,
að það skule eirnefi Helgast hier með oss.

Hvornefi stiedur það?

Nær Guds Ord fienast Riettelega og
Sreinslega, Og vier epter þeim lifum Hei-
laglega, So sem Guds Børnum bæfer;
Þar til hlálpe oss vor Elskulege Fader
á Himnum; En hvor sem öðri vigs flefi-
er edur lifer en Guds Ord biður, Sat
Þanhelgar Guds Nafn á medal vor;
Þar frá vordveite oss Vor Elskulege
Himneske Fader.

Auður Bæn.

B.

Ell.

a b c d e f g h i k l m

Til kome þitt Ríjke.

Það er.

Guds Ríjke kemur að sönu ánn þórr,
at Bænir af söðlsu sýr til, þó vier bídium
þess eðle, En vier bídium í þessare Bæn,
að það eirneñ kome til vor.

Hvorneñ skiedur það?

Nær vor Himneskur Fader giefur oss
sín Heilaga Anda, sáa oss veiter þá Næð,
að vier trwum háns Heilaga Orðe, lífum
Heilaglega, Hier Stundlega, En Ánnars
Heims Eilíflega.

Þridia Bæn.

Verde þín Vilje, So að Jorðu,
Sem að Himne.

Það er.

Guds Goðdur og Næðugur Vilje
verdur þó vier bídium þess eðle, En vier
bídium í þessare Bæn, að háns Vilje
verde að meðal vor.

Hvorneñ skiedur það?

Nær Gud Dnistur og hindrar on ill
Næð

Raad og Bilie , sem þvi vallda, að Guds
 Ráfu Banhelgast, og hañs Ríjke nærer ei
 til vor að koma , so sem er Diosullen, Hei-
 mureñ, Og vor Holldlegur Bilie, Hellsur-
 styrker hañ oss og stóðuga gírer í sjíntim
 Ordum og í Trúñe , allt til vorra Hefelo-
 ka; Þetta er hañs Mýskunsamur og goða-
 ur Bilie.

Siorda Bæ.

Stef Oss Í Dag Bort Daglegt
 Braud.

Það er.

Gud gífur að soñu Daglegt Braud;
 Jafnvel vondum Mönnum. þó vler bídium
 þess ecke, En vler bídium í þessare Bæn,
 Að hañ laite Oss Bort Daglegt Braud
 Bídurkiña , Og með Þacklæte til vor
 medaka.

Það kallast Daglegt Braud?

Það er allt það sem Raðisynlegt er til
 þessatar Þí's Biargar sem er: Matur og
 Dryckur, Klæde og Skíæde, Hús og
 Heimur.

Heimile, Fodur og Eingiar, Kvifienadur, Goh og Peningar, good Eigen. Kvifia, Sliðen Born, Dygt Pjoonustu. Foclk, Erwer og Froomer Yfer. Men, Good Almoga. Stioorn, Hagstæd Bedratta, Fridur, Heilbrygde, Sidseme; Heidur, gooder Biner, Erwfaster Nægrañar, og allt añad þessu lijft.

Símta Bæn.

Og fyrergief oss vorar Skullder, so sem vier fyrergiefum vorum Skulldunautum.

Það er.

Bier bidlum i þessare Bæn, ad Fader vor Himneskur vilie ei alyjta vorar Synd er, so hañ fyrer þeirra Skuld, vilie ei veita oss vora Bæn, þvíad vier erum allra þeirra Gluta Omafleger sem vier hañ umbidu yn, hófum og eige heildur það for skulddu heildur, ad hañ villde oss það allt fyrergiefa, fyrer sijna eigenlega Raad, Þviad
Dag.

Daglega Syndgum vier, Og forbiendum
 eftert aðad en Straff; So vilipum vier og
 eirneñ þar i moot, Sýrergíefa af Hiarta,
 Þeim sem oss, at moote bríotta, En gíora
 þeim Gott sem við oss Misgíora.

Síöttá Bæn.

Og eige leð þu oss i Freistne.

Það er.

Gud Freistar að sonu Einstkis Máns;
 En vier bidium i þessare Bæn, Að Gud
 vilje vernda oss og varðveita, Sýrer Und-
 skotans, Heimsins og Holdðsins Bielum,
 að vier hröpum ei sýrer þeirra Tilsteiging,
 3 Bantrw, nie Drænting, Eður aðrar
 Stoor. Synder og Lostu, Og þó að vier
 freistanst af öllu þessu, Þá latte hann oss
 um Síðer meiga yfervilla, Og Sigren-
 um hallda.

Síöunda Bæn.

Helldur frelsa oss frá Illu.

Það er.

a b c d e f g h i k l m

Hier bidium vier alls i Eniu i þessare
Bæn, ad Fader vor Himneskur frelse oss
frættu þínu, Til Liffs og Salar, Far-
sældar og Heidurs, Og ad Siðustu þa
vor Danda Stund er komin, Giese hann
oss goodan Afgæing og Myrkunsamlega
Tæke hann oss af þessum Eyndar Dal,
Til sin i Himnaríke. **A M E N.**

Þvad er það?

Það er, ad eg skal vera fullviss uppá
það, Ad þessar vorar Bæner sœu vorum
Himneska Fœdur Þaðnæmelegar, og af
honum heyrðar, Þvi hann hefur sialsut
þipad oss, Ad vier sköldum med þessum
Hætte bidia, Og hefur lofad, ad hann vilde
oss Bænheyra, Amen, Amen, Það er:
Jaa, Sannarlega, Það skal so vera.

Þessar Bæner heyra til

DRÖTTENlegre Bæn.

1. Vier skulum alleina i vorum Bænum
atalla

afalla og tilbidia Eirn Almættuga Gud,
Fædur vors Drottens Jesu Christi, ásamt
med hans Eingietna Syne Jesu Christo, Og
þeim Helga Anda, En ecke Framlidna Með,
Ei heildur Lífnefste nie Biðlæte, Eður nok-
urn Siordar Gud, Sæ sem ecke er Fædur vors
Laufnara Jesu Christi, So sem giera Syd-
ingar og Þyrkiar.

2. Vier skulum hugleida Gudlega Besal-
ning, Sem hæn oss biður og skipar, Matth. 6.
og 7. Cap. Luc. 18.

3. Vier skulum Jæta og Bidurkieða vorn
Overdugleika og Synder, Þad er, Ad giera
Mættu og Sæna Þdran, Og samast til Guds,
Psalm. 15. Þviad Gud Þænheyrer ecke þæ
Syndugu sem ecke giera Þdran, Joh. 9.

4. Vier skulum þura um Gudleg Þyrer-
heit, uppa Syndaða Þyrergiefning, Og þad
vier verðum Þænheyrdæ, vegna Medalgæng-
rans Jesu Christi, Joh. 16. Rom. 5. Ps. 1.

5. Vier skulum Træva og Trævsta uppa Fra-
mæstædu og Medalgætingu Jesu Christi, Og ad
vorar Þæner verðe vissulega þyrer hans Skuld
Þænheyrdæ, Epter þvi sem Gud losad þænar.

6. Vier eigum ad framsetia þyrer Gud,
Gudlega og Lífamlega gooda Glæte (og þær
Mæudþyniar, Þvar um vier biðium) Þvad allt
mæ er fæled i þeim Eio Þænum i Fædur Vor,

a b c d e f g h i k l m

Uf þessum Sex Greinum máa Nooglega liioft
flæa, Hver að síe Mismunur, á milli Bæna-
Mális Eins Christens Máns, Og Heidara
Mána edur Lyrlia.

S A E R N A M E N T U M

Heilagrar Skjinnar/

Fyrsta Spurning.

Hvad er Skjinn?

Skjinnen er ecke einfalt Batn, he-
ludur er hun það Batn, sem samant
er reyrt og bunded, med Guds
Bodorde, og med Guds Orde er samteingt

Hvort er það Guds Ord?

Það vor Herra JEsus Christus sag-
de hia Matth. 28. Capitula.

Fared iwt um allañ Heimenñ,
og kiened allum Ploodum, og Skjinn
ed þær I Nafne Fodurs og Son-
ar, Og Anda Heilags.

Annur Spurning.

Hvad

Hvad stodar oss og veiter Skjærneñ?

Hun wtvegar oss og veiter Fyrergiefning Syndaña, og frelsar oss fraa Daudanum o a Diöflenum, og giefur þeim öllum eilífa Saaluhicallp, sem trúa því sem Ordeñ Guds og Fyrerheiteñ losa.

Hvor eru þau Guds Ord og Fyrerheit?

Þaug vor Herra Jesu Christur segir hiaa Marc. 16. Capitula.

Hvor hañ trwer og verdur Skjærdur, sa skal Hoolpen verda, en hvor hañ ecke Trwer, sa skal Fordæmast.

Þridia Spurning.

Hvorneñ maa Batned orka so Veglegra Pluta?

Batned maa alldreí slíks orka, heñdur veiter það Guds Ord, hvort ad er i Batnenu, edur med Batnenu, og Trweñ, hvor ad slífum Guds Ordum i Batnenu trwæ, Þviad utan Guds Orda, er Batned Einsamallt Batn og eingeñ Skjær. En þegar Guds Ord samlagast Batnenu, Þa er það Skjær (það er Naðarfulle

Eljssins Barn) og Endurgietningar Laug
i Heilögum Anda, svo sem Paull Postule
seiger til Titum 3 Capítula. Epter sine
Móttunseme hefur hann oss Ealuhóðsna
giort fyrir hann Endurgietningar Vatns.
Sæ og Endurnijan Heilags Anda, Hvo-
rium hann hefur gnooglega wthellt yfir oss
fyrir Jesum Christum vorn Lausnara,
so vier Riettlaeter fyrir hans Naad, við-
um Erfingiar Eljss Lijs epter Bonene,
Þesse Þið eru Eon og Erwanleg.

Floorda Spurning.

Hvad merker þvilijf Vatns Skjrn?

Hun merker það, að sa hinn gamle Adam
er i oss, Daglega að Dreckiaft og Deyd-
ast, fyrir Ydran og Yferboót, með ollum
Syndum og vondum Gyrdum, Og sið-
að Daglega framkoma og upp optur riisa
Eirn Nijr Madur, sæ ed lifa skal i Riett-
laete og Greinleika, fyrir Gude Efeñlega.

Hvar stendur það skrifad?

Sancte Paull seiger til Rom. 6. Cap.
Þier erum Jaddader með Christo fyrir
Skjrn.

Skjrnena i Daudan, Ad lijka so sem
Christur er uppvaken fræ Daudum styrer
Djrd Fodursins, So eigum vier að
gænga i Endurnijung Þjisdagaña.

SACRAMENTUM Altarsins

Fyrsta Spurning.

Hvad er Sacramentum Altarsins?

Sacramentum Altares er Sannar-
legt Holld og Blood Bots Herra
Jesu Christi, Under Braude
og Bje, Af honum sialsfum JESU
Christo Jnsætt, oss Christnum Moðum
að Eta og Drecka.

Hvar stendur það skrifad?

So Skrifu þeir Heilogu Gudspjalla-
Men, Matthæus, Marcus, Lucas og
Sancte Paull.

Bor Herra Jesus Christur,
a þeirre Natt, sem hann Forraðen

a b c d e f g h i k l m

var, Took han Brauded, Gierde
Packer, og braut það, og gaf sínum
Læresveinum og sagde: Taked og
Eted, Það er mín Fiskame, sem
fyrir yður verður gífeñ; Gíored
það í mína Miñing.

Semuleidis epter Kvöldmal-
tíðena, Took han Kaleikē, Gierde
Packer, Gaf þeim han, Og sagde:
Drecked aller hier af, Það er Ka-
leikur hins Nija Testamentis í mí-
nu Bloode, sem fyrir yður uthell-
est, til Fyrergíefningar Syndana,
So opt sem þiur gíored þetta, Dreck
ed það í mína Miñing.

Annur Spurning.

Þvad stóðar oss með foddan Hátte að
Eta og Drecka hier af?

Það wtvíssa mior þesse Ordeñ sem hier
standa (Fyrir Yður Gíefft Og Uthellest,
Til Fyrergíefningar Syndana) Þvi að
soñu

n o p a r s e t u v r u z þ æ s

señu veitest oss og gíeffst, syrer þesse Ordeñ
i Sacramentenu, Syndaña Fyrergíef-
ning, Eilíft Eíj, og Salubícalp, Þvíad
hvar Syndaña Fyrergíefning er, Þar er
og eirneñ Eíjsed og Salubícalpeñ.

Þridia Spurning.

Hvørneñ kañ Eíjfamleg Berging að veita
so milla Plute?

Berging Brauds og Bíjns veiter það
i aungvañ Maata, Helldur þaug Ordeñ,
sem hjer standa: Syrer Þdur Gíeffst Og
Uthellest Eil Fyrergíefningar Syndaña:
Hvor Ord að eru hía Eíjfamlegre Berg-
ingu, So sem Eitt Hófud: Stycke í þessu
Sacramente, og hvor sem þessum Ordum
Erver, Þañ odlast allt það sem þaug íne-
hallda og uppaí hlíooda, Sem er, Synda-
ña Fyrergíefning.

Floorda Spurning.

Hvor neyter þessa Sacramentis vallega?

Ad. Fasta, og sig Eíjfamlega þar til að
bwa, Er að señu good ytre Síðseme, Eñ

sœa er sœnarlega mœflegur og vœlshœfœdur
 sœn Trœna hefur a þessum Ordum: (Fyr-
 er Ydur Giefst Og Uthellegt Til Fyrer-
 giefningar Syndaœa:) Eœn hvor haœn eœke
 Trœver þess m Ordum, og esar þaug, sœa
 er Omœflegur, Þviœad þetta Orded,
 (JYDER YDUR) Krefur
 fullkœmleatœr Trœvar
 i Hiartanu.

Skriptœr Mœlœn.

Mœn Klœre Verduge Fader i
 Christo, Eg biœd ydur giarn-
 œn, œd þier vœlled vœrdœst til
 œd þœra mœna Jœxtœning, og hug-
 ga mœg med Guœs Orde, Og segia
 mœr Fyrergiefning mœna Synda,
 JESU NAFNE.

Jeg Mœn og Syndug Mœnœst-
 œa, Jœxtœ Almœttugœm Guœe, og
 œllum haœns Stœormœrkœm, Eœn eg
 œfœrœ

afneita Fiandanum, Og öllum ha-
 ñs Svikum og Vielum. Hier
 med medkleñe eg mitg, fyrer Gude
 og Ydur, Miñ Kíære Fader, að eg
 hefse allskíns Synder giort til Orða
 og Verka, og vöndra Hugrenninga
 alla míjna Lífsdaga í móte mínn-
 um Himnestum Skapara, Hañs
 Vilja og Bódord broted, Því med-
 kleñe eg mitg, Hina Syndugustu og
 Svívirdelegustu Skiepnu Sem
 verða máa, Bæde fyrer Gude og
 Móñum. Vil eg nú feigen allra
 míña Synða ydrast, Aflátá og
 Bíð síaa, Med Ríettre Trú og
 Traust, Guds Myssunar ráter
 Vonande, Af öllu Híarta, Fyrer
 Verðskuldan og Medalgöngu
 hañs Kíæra Sonar Jesu Chrísti,
 míns Lausnara. Ydur bíð eg að
 hugga

hugga míjna hrædda Samvitsku,
 með Guds Orde, og segja mér mínar
 Synder kvittar í Jesu Nafne.

Añar Skriftargangur/

Sæere Fader í Christo, Jeg
 Núm Syndug Máneftia,
 Jarta fyrir Gude og yður, að
 Eg er ei alleinasta í Syndunum
 Gieten og Fæddur, heldur hese eg
 etneft með mínum Syndsamleg-
 um Þankum, Ordum og Giord-
 um, forskulldad Guds Reide og D-
 blíðu, Þar með Tíjmañlegt og Ey-
 ljft Straff, Danda og Fyrerdæm-
 ing. Ydrar Mig Nú Af Hjarta
 allra mína Synða, og leita Trau-
 sts og Þuknar í Bloodugum Und-
 um D Rottenis míns Jesu Chris-
 ti, Sem fyrir mig er Þjndur og
 Dæ-

Dæni, hvers vegna eg bið Þú þú í
Guðs Stad, Eftir Myndugleika
Þú þú Embættis, að til-segja mér
mína Synda Kvittan og Fyrer-
giefning í Jesu Nafne, og med-
deila mér þá Lífskröftugu Fædu
Jesu Christi Lífama og Bloods.
Jeg vil glarnað Rappkosta með
Hjálp og Adstod Heilags Anda,
að sía við Syndunum fráíveg-
is, Og mín Lifnad betra og bæta,
Hvar til Guð gíefe mér sína Náð
í Jesu Nafne, Amen.

Morgun Bæni.

Bætur gíore eg þér mín Him-
neske Fader, Fyrer Jesum
Christum þín Elskulega
Son, mín Drotten, að þú hefur
mig á þessare Drottun fyrir öllum
Skada

a b c d e f g h i k l m

Skada og Hæssa verndad og vard
veitt, Eg bíd þig, að þu villic mig að
þessum Dege og etruen vardveita
fyrer Syndum og øllum illum
Slutum, so að allur min Lifnadur
og øll min Verð mættu þier vel-
þecknast, Þviad eg befala mig, min
Lifkanta og Sæl, og allt það eg he-
fe i þijnar Hendur, Þin Heilage
Engill sie hica mier, So að sœ þin
vonde Dvin, fœre eckert Vallð yfer
mier, A M E N.

Kvøld Bænen.

Kæker giore eg þier min Him-
neske Fader, Fyrer Jesum
Christum þin Elskulega
Son, Min Drotten, að þu hefur
mig að þessum Dege Nædarsam-
lega verndad og vardveitt; Eg bíd
þig,

þig, að þu vilst fyrirgefa mér all-
ar mínar Synder, sá eg hese á þess
um Dege raanglega giört og fram-
ed, Og að þu vilst mig á þessare
Nottu Náðarsamlega varðveita;
því að eg befala mig míni Líkama og
Sál í þínar Hendar, þíni heilaga
Engill síe hjálpa mér, so að Diosfull-
en færi ekkert Váld yfir mér, Amín.

~~~~~
Bæn aður Máður Skriptast.

Ó Álm Syndug Máneskja, þiém nú í
Dag míni Drotten fyrir þitt Náð-
ar Auglit, hláðen með stórum Syndum,
sem yferganga mitt Hofud. Eg jarta að
eg hese Syndgað í Himnenen og fyrir þier,
Eg er sá frávillte Saudur, Þjunde Þen-
ingur og tapadur Sonur, Sem víssoð
hese þeirre goödu Arfleifðene. Eg skelf
og titra, Eg hræðest þíni Doom, Eg Ott-
ast Straff Syndana, sem er eilífur Dá-
ude, Eg kvíjðe fyrir því að deyja, En eg
stað.

skamast mijnbo ad lifa. Svad skal eg til-
 giora? Eg slij til þijn. Drotten min og
 Gud min, adur en Doomuren yfer mig
 fellur, Þvi þu refur aungvan fraa þier, et
 til þijn kiemur, Þu hefur sett Ydran þeint
 Syndugan; oa hefur sendt þijna Pienara
 ad boda ollum San ydrande Syndana
 Syvergiefning, Þvi aforma eg nu med
 þine Naad, ad skriptast og jaata mijnar
 Synder fyrer þinum Pienara. Drott-
 en Gud min, Uppvek mitt Hiarta til san-
 rar Ydronar. Þu alijtur einasta Hiar-
 tans Þainko. Gief miet audmirkt Hi-
 arta i Jattninguñe, Stadfasta Tru i
 Alhedrflu Heilagrar Almünningar og Af-
 lausnar, Adgiæted Hiarta i Eptertext og
 Avertenum framveiges. O! Jesu, Gi-
 ef ad þesse Dagur sie eirn Ydranar Dag-
 ur og Eijfernesins Betrunar Dagur,
 Jaa, Eirn Heilagur Dagur. Sieu nu
 Synder mijnar drectar i Hassens Divo-
 pe þjns Heilaga Bloods, hvoriu eg og
 fullkomlega truve: So gief eg og sel mig
 og

n o p q r s t u v x y z þ æ ø

eg mitt þetta Aform þier miñ Jesu til
Saulhialplegra Urræda og Vesteleg-
ustu Endalýftar, I þínu Nasne og
Raidar. Trauste, Amen.

Bæn eftir Aflausnena.

Þá æt giore eg þier miñ Himneske Hiare
tans Fader, sýrer þa Raid er þu miet
Nasne mijns Lausnara Jesu Christi hese
ur nu at þessare Stundu veitt, þar þu hese
ur leyft Fiotur miña Synda, og fargad
mijn Synda. Sær, þuggad og gladt mitt
Hiarta med heilagre Aflausn og Bodan
Syndanna Fyrergiefningar, sýrer Muñ
þijns Pienara. O Rotten miñ! Gief þu
miet, þig hiér sýrer ad þrífja, Hiartañlega
Elfska, og þier þioona. Send miet Raid
þijns Heilaga Anda, Ad eg hallda fúnne
þad eg losade i miñe Fartningu, mig vid
Syndunum Framvegis ad siar, og i End
urnijung Elfsdagganna ad gaanga, Ego eg
ecke Þvervadar samlega Syndernar drij-
ge: Og þo eg Syndge (þvi þar er eingenn
sem

sem ei Syndge) þa gief mier af Syndum
 um upp ad rijsa, og ad eg minest, ad Dvid
 urfvæmelegt sie þad, ad Afklædast þeim
 sagra Rietslætesins Skerda Jesu Ri
 etilætis, og Jklædast aptur Svijvirdeleg
 um Syndana Slijfum. O Rotten min!
 Stioorna mier i Dag og alla Tjma til
 alls Goods, Og med þessum Painka vil
 eg nu i Dag þiggia og medtaka O Rott
 en's Kvoldmæltijd. Gud min uppfylle
 minna Naudsyn epter sijnum Djerðar
 Rijfdoome i Christo Jesu, Amen.

Bæn fyrir Bergingena.

Omartruge Gud! Fader O Rotten's
 vors Jesu Christi; Nu er eg komeñ
 a Begen ad niota Bordhallds þins
 Eftulegasta Sonar i þans Heilagre
 Kvoldmæltijd: En hica mier sin ea ecke
 nema Overdugleik ad niota þviljkrar
 Mæltjdar. Ef ea skulde framibera þad
 sem være i noftra Gylde, þa vænte eg þess
 af sicalls þins Næd og Mildre Hende.

Du hlífðer ecke þínum eigeni Syne, heildur
 þu gafst þátt wíð forer oss alla, og þar með
 þrífðer þu þíni Ríðleika við oss. Þátt
 er og Dæmnið fyrir vorra Syndu Skuld,
 eftir Ritningunum, og liet oss eftir síni
 Gyrdarlegu Betk, Því vler þósum þátt
 Lífama, sem þátt gaf wíð fyrir oss, og þátt
 Níja Testamentesins Ríðleik í þátt Blóð-
 de, hvort þu þátt fyrir oss wíðhellte. Hver
 sem nú etur þátt Hóld, og dregur þátt
 Blóð, þátt þessur þátt eilífa Lífs, og JEs-
 sus mun upprekka þátt á þeim Éfta Dege.
 Þeg er nú hie Nærverande, í þeim Stad,
 þvar þu þessur skíðað Míðina þíns Ríð-
 nis, Til að eta Hóld Máðsins Sonar og
 að dregja þátt Blóð: O! Drottinn, lat
 þátt vel luckast. O! Drottinn, þu tilbíð eit-
 Mat-Bord fyrir miet í móte mínum O-
 þinum; Þu sínur mitt Hófsud með Bíd-
 smíðre, og skíðer fullt að fyrir mig: Éft
 þeg er ein Syndug Máðessia, og ecke verð-
 ug þess, að þu Zúgaanger til míni: Þó að
 því eg veit, að hvort sem tróer að þíð, þátt
 er

er Rietslatur; Og so hefur þu eist að þín
 Sofnud, að þu gaffst þig siaklañ wt fyrer
 hañ, og helgader hañ; So að vier hesdum
 Friden i þier siaksum: Þvi þu ert oss af
 Gude giordur, Til Rietslætis, Helgunar
 og Endurlausnar. Þar fyrer bid eg þig nu
 og Grattbæne, **E!** Bænheyr mig epter
 þíne stóru Siæsku og Mýstunseme. Míj-
 na Sál þyrster epter þier, sem eina þurra
 Jörd epter Friðssomu (Heilsusomu) Reg-
 ne: Verka þu það hía mier sem þier er
 Þocknanlegt, Þvi þu ert Hyrder og Bisk-
 up Salar mínar. Gief mier það hulda
 Manna, og dryckia mig med Bellysting,
 so sem med einum renande Straume. Að
 þar meige wtfljóta af mínum Lífama,
 fyrer þig. Elfande Batns Straumar. **O!**
 Drotten Gud Heilage Ande, þu sem verka
 at alla gooda Glute, Verka og so frept-
 ualega i mier, Að eg meige so Eta af þessu
 Braude og Drecka af þessum Kaleik, að
 mín Sála verði i Sælgjæte seit, og óde-
 lest það Ellysa Lífed, Og að eg fyrer þitt
Aura

Allra Heilagasta Borchallid, mætte um
 sijder verða ein Medlimur þína Utvald-
 ra við þitt eilífa Borch i Himnarike. Jeg
 kien, HERRA JESU, Kom þu og til min,
 So skaltu vera min, og eg skal vera Þín.
 Bænheyr mig fyrer þitt Blood og þijn
 Heilogu Þjallar. Sarr, Amen.

Bæn Epter Bergingena.

O! Min Hæ. Blessade Frelsare HERRA
 JESU, Nu hefur þu gjort þier Bistar-
 Veru i minnu Hiarta; Og samteingst þig
 med sicalsum miet. O! Allra Sætaste
 HERRA JESU! hvorn Eingla ner tilbidia,
 Og fyrer hvors Allra Hei'ogustu Afund
 Serophim skjala Sijnum Afioenum med
 Bængium, og hroepa æn Afkats: Hei-
 lagur, Heilagur, Heilagur, Er O Rott-
 en Gud Zebaoth. So sem þu nu i þine hei-
 lagre Kvouldmaaltíð hefur glesed miet
 stærsta Ríkjdom þínar Naader og Eina
 Erwar Hond að medtaka þan; So
 gles

gief mier Framvegis þín Styrk ad halda
 þier i einu hreinu Hiarta, sem adskiled sie
 frá Veröldene. Send þu i mitt Hiarta
 ad ofan þín Riærleiks. Eld, So ad mín
 Fosgiordar og Þacklætis. Logie mätte upp
 stjga til þijn, og þreingia sier in i Himen-
 en. Nu er eg HERRA JESU, sæddur med
 þinum Ljfkama, og mijn Sæl er Endur-
 nærd med þínu Bloode. Lat O! JE-
 su mijna Sæl hier epter vera oðdunais
 þjna Eign, Burt tekna frá öllu þvi, sem
 þier misþocknast. Lat mín Mun og mijn-
 ar Barer, Sem medtefed hafa þenán
 Helgedoom, og mitt Hiarta vera þier vij-
 gt sem Eitt þægelegt Mustere. Min sæt-
 aste HERRA JESU; Nu er Guds Ríke
 Fávortes med mier: Nu legg eg minnar
 Hendur, under þjnar, med Nöglunum
 gegnum strongnu Hendur og Fætur, og
 afhende þier nu Liflana ad mínum Hiart-
 ans Dyrum; Bertu þar Velkomeñ þu
 Himneske Dyrðareñar Konungur. Be-
 fala mier hvad þu vilt eg skule giora ept-
 er

er þíne Heilagre Þelpocknan. Í míjnum
 Gietnade og Fædingu gafftu mîer mig
 siakfañ: Í þíne Heilagre Kvöldmar-
 tijd giefur þu mîer þig siakfañ. Nu gîef-
 eg mig þîer allañ med Saulu og Lîjfe:
 Medtak þu mig O Rotten og leid mig, so
 að eg villest alldref nie vîjke frá þîer. Full-
 Komna had Góoda Þerked sem þu hefur í
 mîer Mardarsamlega uppþyrîad; So að
 eg mætte odlast Endalok Þerwæñar;
 Sem er Eilîjst Hîaklþræde Saular-
 eñar. Þitt Nafn sîe Lofað
 að Eilîfsu, Amen.

~~~~~
 SEUET INNETA
 Þess Sauluhîaklþliga Þerwar-Þragd,
 aña Gûlkeîfs, Í þíne Rîettu Rôð,
 S Y N E R
 Ung-Meñe og Falsfrooda.

I.

GA Einaste og Sañe Gud er í Premur
 Þersoonum, Fader, Sonur, og Hei-
 lagur Ande. E 2

2. Þesse Þrij: Eine Gud hefur skapad alla Veröldu, Og eins uppe heildur heine og stjórnar en nu.

3. Aller Einglarnar voru af Gude skapader goder og heilager, en nekrer fiellu vegna sinar Ohljóðne frá Gude, þeir ed kallast Döflar.

4. Maduren var og skaptur af Gude, ein Eyndar, epter Guds Mynd, Til að þjónna honum.

5. Þesse Guds Mynd, var innesalen i nokkre Samliðkingu við Gud; Edur i sönnun Þjósðóme, Riettlæte og Heilagleika.

6. I þessu Sakleysis Stände var Maduren Sáluhoolpen; Af því hann lifði i Sam Einingu med Gude, sem er sat Eðste Goode.

7. En vorer Forstu Foreldrar, Adam og Eva, Lietu Döfuleñ skjófia sig, til að snúast Jñvortis i Hiartanu frá Gude, og Utvortis að Eta af þeim Forbodna Tries Averta.

8. Þyrer því topudu þau Guds Mo-

*iggin en þessu nd,
fóldu þau*

nd, i hvorrar Stad kom Diosulfins Mo-
nd, edur Elking med þeim Guds Dvine:
Skilningureñ varð Formyrkvadur, Vil-
ien fræt snveñ, og Daudur til hins Goöda,
En Eithneigianlegur og Duglegur til alls
Jlks.

9. Vid það topuð þau þeirra Sæluhianlp-
legu Samsvæme med Gude, Giellu under Guds
Reide, og urðu sek Tjmañlegs, Andlegs, og Ei-
lijs Danda.

10. Nu, af þei Adam og Eva er þu Root, af
hvörre allar Mañestinnur hafa þeirra Uppruna, þa
hafa þessir Tyrstin Foreldrar gieted Børn epter
sine Mynd, Og afsaut med Mañlegre Maatt-
ura Þhrætt Synder og Dandañ i alla sína Ept-
erfomendur.

11. Vegna þess vantar alla Men af Maatt-
urne Guds Mynd, þau medskapada Bisedoom
og Heilagleika; En i þess Stad sædast þeir med
Uppruna Syndene, Andlega blinder, Baubelg-
er og Rootbrooanleger.

12. Af þessare medfæddu Uppruna Synd,
rotflöota allar Siðraulegar Synder, i Hugren-
ingum, Siðrudum, Ordum og Siðordum.

13. Eskum þessa eru þa allar Mañestinnur i
þessu Bannæna Synvareñar Tilstande, under

Guds Reide, Sefar Tijmanlegs, Andlegs og Eiliffs Straffs.

14. Fræ soddan Eiliffsre Eynd gat eingu Slepna biargad ofs.

15. En Gud, Sem fræ Eiliffd sæ þessa Drañ kynsins allra stærstu Meyd og Eynd, þesar, af Dsorpientum Kærleika, Þærst til Jnelegrar Medaumfunar, Og ælvættad, ad senda allum Mönnum sin Eingietna Son, Fyrer Frelsara.

16. Þesse Frelsare, sem heiter Jesus Christur, var Þersöldene Fosadur strar epter Synðafalled; Og hans Vitre og Bloodnge Dande var i þvi Samla Testamentenn Teiknadur og Fyrermyndadur Med margra Þasund Dýra Þoornfæringum.

17. Þossins i Tijmans Uppfyllingu, var þesse Guds Eiliffe Sonur, fyrer þ. Anda Þferstoggingu, Gieten æn Synðar, Og sæddur i Heimenn af sine Moður, Þine Helgu Jungfrew Marin.

18. Þesse vor Blessade Endurlausnare, þesar þvi i Eñre Þersoonu Þvær Rættunnr, Enddóomlega og Mándóomlega, So han æfsamt er Gud og Madur.

19. Epter synu Embætte, Er han sæ Einastie Medalgangare millum Guds og Måna, Þor Þedstie Ríkemadur, Spæmadur og Rónungur, I Þvofolldu Stande, Þidurlægingar og Upphafningar.

20. Med sinum Heilaga Lífnaðe og fullkom-
nu Hljóðne þesur hañ i vörn Stad Lögmaled
uppsólt; Med síne bitru Þínnu þesur hañ wt-
stæðed Straffed fyrir oss, Og funded til Lög-
mælsins Bólvmur, bæde ær Sælu og Lífama,
Tímaflægs og Eilífs Dauda, Vegna vorra
Synda, Sem honum voru i Guds Doome
Tilreiknadar.

21. Med þessare síne Hljóðne og Þínnu, þesur
hañ stílt til Fridar Guds Ríettlæte, Forlíftad
oss við Gud, Afstæðad oss Frelse frá Syndene,
og sálu Illu, ærsamt Ríett til Sam-Einingar
med Gude, og alla Sæluhlælp sem þar af koma,
Og þáen alldeilis Fullkomnað þad mílla
Endurlausnar Verk.

22. I Gjöfene var JEsus ei leingur eftir síu
Dauda, en til þess ær Príðia Dege, Þa Fæðene
Uppvakte hañ frá Daudum, og hañ sáluur upp-
Reis med floorum Sígurs-Kropte yfer sinum
og vorum Dvínnum, Auglýsande, að hañ þesde
Fullkomlega vor vegna Bítalad fyrir Syndena.

23. Eftir Upprísuna er Christar Uppstígeñ
til Himens, Og þesur sett sig hía Guds Hægr
Hende, Hvar hañ bíður fyrir oss, Og sendir oss
sín Heilaga Anda, So að hañs wtvegada Sælu-
Hlælp kome oss til Góða.

24. Sæ Heilage Ande Kallar alla Menn Al-
varlega til þessarar Sæluhlælp, og verkar
E 4 Kropt.

Kröptuglega með Ráðar-Medölmnym, Ord-
eni og þeim Tveimur Sacramentum, En víssar
öfsamt Einn víssan Mæta og Afserd, Hvornæ
Mæn ödlast kúne þa Afsefnun Sæluhialp.

25. Þesse Mæte kallast Sæluhialpþegur
Mæte, Og er Jæfaleñ i sære Unvendun til
Guds.

26. Unvendunareñar Partar eru Tveir:
Angur og Træñ.

27. Angur og Træge er, að þekia riett af
Logmæleny sína Mætturlega Spillingu og
Gioranlegar Synder, að sína sært til þeirra, og
alvarlega að hata þær.

28. Af slíkre siæls síns Eyndar Tilfæin-
gu, Framliennar, fyrer Evangelium, Trwar-
char Epterlaungun til Guds Ráðar i Christo.

29. Þesse Trw. mtebreider sig epter sínum
Frelsara, og unfsadmar með stoorre Epterlaung-
an hañs Dyrmatu Forþiennuñ og Verðskuldb-
an, Sem sñ Einasta Sæluhialpar Grund-
Vell.

30. Samu Trwar rietta Edle og Eigeñleg-
leike er, Að hun strax anghjifer sig verðande i Ri-
ærleikanum til Guds og Mælungans, öfsamt i
Hiartans Daglegre Hreinsan.

31. Hvor sem að eke moottstendur Heilags
Anda Ráð, heildur lætur sig leida til þessa Sæ-
luhialpþega Mæta; Hañ uppvafrnar af sínum
Andlega Danda, Endursæðest til Eins Rys
Lifn

Lifnadar, Þdlast aptur þa tópnu Guds Rýnd,
Rýtt Lioos í Skilningenum, Rýa Gyrd og
Kraft í Vilianum, Eitt múbreitt Síne og
Hiartalað. Hañ Riettlætest, Það er, Klæð-
est með Chrísti Riettlæte, Friðast frá Syndar-
eñar Skuld og Straffe, Þvi þa er og eikẽ
Syndareñar Herraðe burt-tefed.

32. Hañ Sam-einast með Trúne æ nij við
Gud, og þdlast Hlutskipi í öllum þeim Dmet-
ande Raðdar-Gæsum, Sem Chrístur þesur
tövegad.

33. Hañ er nu orðeu Sannrlegt og Sælu-
hæalplegt Guds Barn, Og þesur Lifande Þon
mũ Himna-Ríkis Eilífa Arfleisd.

34. Nu fær hañ Guddoomlega Upplysing og
Kraft, Þæde til að yferviña það Jla, (so hañ
Syndgar ei fremur af æ-settu Raðe, moote
Samvitkuñe) Og til að Eptersþlgia því Góða
af öllu Hiarta, So hañ leitar nu yðuglega Guds
Ríkis og hañs Riettlætis, og framgeingur æ
Jordune með Himnestu Síne, Og so sem fyrer
Guds Anglite.

35. Hañ þesur saña Huggun í öllum Róot-
gænge, Sökum þess að Guds Ríke, Sem er
Riettlæte, Friður og Fögundur í Heilögum
Anda, Þið i hañs Hiarta, Jafnvel þótt það
Ópt og Tíðum þe huled under Þeifrika og
Sturlan.

36. Eñ villie hañ eige tava soðan sínn Sæ-
lu-

lufiaalplegu Raadar. Stande, Þa hlístur hañ ad
blísa með Tröñe i Christo, Og láta síer síoor-
na af hañs Anda.

37. Hañ hlístur með Hiartañlegre Bæn og
Andans Alvörugiesne, Kosiñgæselega ad bröfa
þau Raadareñar Redöl, Med hvorum hañs
Trö lañ uppe halldast og styrkiast, Refuelega
Guds Heikaga Ord og Sacramenta.

38. Hañ verður þa riett ad Vafa, Bida, og
Stríða moot Diöflennum, Veröldene og Synd-
ene, hvörrar Epter Leifar loda enñun vid hañ, enñ
skulu wtbreinsast æ meir og meir með Daglegre
Endurníjan, Og þar i moot Guds Rýnd fram-
ar og frammar nppriettast i honum; So hañ wt-
brýðelega láte síæ i síjan Lijferne, ad hañ, Sem
Endursædt Guds Barn, Lijfest þessum Himnesta
Födur; Elste allt það er hañ Elskar, Enñ hate
allt það er hañ hatar, Og allt það, sem Veröld-
enñ er full af; Refuelega Angnaña Gyfa, Holld-
sins Lysti, og Drambsamt Lijferne.

39. Hañ hlístur Daglega ad Afneita síæastum
síer, Og Poleñmoodlega bera Krossen epter síja-
um Freljara æ þeim Praungva Dege.

40. Hvör sem er stöðugur æ þessum Dege
alla sína Lijfs-Tíð, Honnum er ad Lyknam, Daud
enñ Abate og fullkómed Frelse.

41. Þvi hañ skal æ Efta Dege eige npprijsa
til Föðæmingar, heildur til Eyllis Delegs
Lijfs,

Lijfs , og D-appleysanlegrar Sam-Einingar
med Gude.

42. En hvor sem eige i þessum Sælnhælp-
areðnar Mæta vill meðlaka og bróta Guds
Ræð , Hafi mun i sinn Syndugu Mætturðnar
Tilfiande , verða fræskileñ Gude, Og hlýtur
ad vanta Hlatskiptis med Döflennam
og hañs Arnum i Eyllistre Gy-
erdæmingu.

ROMANESK TALN.

I. II. III. IIII. (IV.) V. VI. VII. VIII.
(IIX.) VIII. (IX.) X. XI. XII. XIII.
XIIII. (XIV.) XV. XVI. XVII. XVIII.
(XIIIX.) XVIII. (XIX.) XX. XXX.
XXXX. (XL.) L. LX. LXX. LXXX.
LXXX. (XC.) C. CC. CCC. CCCC.
(CD.) D. (ID.) DC. DCC. DCCC.
DCCCC. M. (CIC.) MC. MCC.
MCCC. MCCCC. MD. MDC.
MDCC. MDCCC. MDCCCC. MM.
(CIC CIC.)

Sifru

SEJN TAFEL.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12.
 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20.
 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29.
 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38.
 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46.
 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55.
 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63.
 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72.
 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81.
 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90.
 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99.
 100. 200. 300. 400. 500. 600.
 700. 800. 900. 1000. 2000.
 3000. 4000. 5000. 6000. 7000.
 8000. 9000. 10000. 100000.
 1000000.

Sig mest merker hiñ Forste, Mañ
 Tiju kvad Añar, Hundrad hiñder hiñ
 Preidie, Pusund Gioorde vel grunda, Tiju
 Pusund tel Giñta, Tel Hundrad Pusund
 Giotta, Giunda mier Klerkar tiendu,
 Ad kala Pusund Pusunda.

